

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Omnia mundi huius caduca esse, hominem quoque: & ætati florenti ac
iuuentuti minimè confidendum. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

vinum purū iudicium turbat, at aqua temperatum non facile nocet: sic humana fragilitatis, ac vite breuitatis memoria, tanquam aqua salutaris, vini humanarum rerum moderatrix, non sinit vt concitati motus amersi à ratione, animum perturbent. Et vt peritus nauclerus non in principio navis aut medio ambulat, sed in fine, hoc est, puppi sedet: ex quo loco totam nauem regit, paruoq; elauo moderatur, & ad optatum portum tandem peruenit: ita & hic agendum. Vis vitam tuam gubernare, vt salutis portum consequaris? Non conquiescas in medijs solum considerandis: sede cum cogitatione tua in fine & exitu rerum humanarum omnium. Expende earum inconstantiam, vicissitudinem & vanitatem: contemplare humana nature fragilitatem, vita breuitatem, horam mortis incertam, certissimam tamen: & ita transibis mundi mare, gubernans ac moderans vita nauem elauo rationis: donec ad portum Beatitudinis eterne peruenias, & patriam obtinens in sempiterna secula conquiescas.

Omnia mundi huius caduca esse, hominem quoque: & aetati florenti, ac iuuentuti minimè confidendum.

CAPVT
VIII.

Cyprian.
Tract. 1. c. 6.
tra Deime-
scianum.

OMnia que in mundo sunt caduca videmus & instabilia: omnia fluunt & pereunt, & nos pariter cum illis, vas fragile & imbecillum, ex infirmis fluidisq; contextum. Hoc etiam nobis tacentibus, & nulla de Scripturis sanctis documenta promentibus, mundus ipse iam loquitur, & occasum sui rerum labentium probatione testatur. Non hyeme nutriendis seminibus tanta imbrum copia est, non frugibus aestate torrendis solita fragrantia est: nec sic verna temperie sata lata sunt, nec aduò arborcis foetibus autumnia fecunda sunt. Mi-

nus

Ecccl. 1.

nus de effossis & fatigatis montibus eruuntur marmorū
 crusta, minus argenti & auri opes sug gerunt exhausta
 iam metalla, & pauperes vena abbreviantur in dies sin-
 gulos: & decrescit ac deficit in agris agricola, in mari
 nauta, miles in castris, innocentia in foro, iustitia in iu-
 dicio, in amicis concordia, in artibus peritia, in moribus
 disciplina. Videmus igitur manifeste senuisse iam mun-
 dum: & non illis viribus stare, quibus prius steterat: nec
 vigore & robore eo valere, quo antea praeualebat. Sic
 Sol in occasu suo radios minus claros & igneo splendore
 iaculatur, Sic declinante iam cursu, exoletis cornibus
 Luna tenuatur: & arbor quae fuerat ante viridis & fer-
 tilis, arescentibus ramis fit postmodum sterili senectute
 deformis. Et fons qui exundantibus prius venis largi-
 ter profluebat, senectute deficiens vix modico sudore
 distillat. Hac sententia mundo data est, hac Dei lex est,
 ut omnia orta occidant, & aucta senescant: ut infir-
 mentur fortia, & magna minuantur: ut cum infirmata
 & diminuta fuerint, finiuntur. Iam verò de homine
 scriptum est, Nunquam in eodem statu permanet. Hoc
 ipsum etiam quotidiana comprobatur experientia: neque
 enim vno quidem hora momento persistimus in statu no-
 stro, sed semper aut crescimus aut decrescimus. Estq;
 evidens imago nostra natura Luna, nascens, crescens,
 plena, decrescens, occidens, non tamen prorsus interci-
 dens. Consimiliter & nos nascimur, crescimus, ad pleni-
 tudinem evadimus in senectute: ita deinde deficimus vi-
 gore faciei, decrescimus elegantia coloris, & gratia floris
 in vultu. Imminuimur corporis robore, incipientes ince-
 dere curui, & inniti baculo, ad terram inclinati, & ipso
 habitu ipsum obrestantes, Ecce adsum. Morimur, & in
 ipsam desinimus corpore, non tamen intercidetes spiritu:
 sed paulo post deposito carnis pallio rursus anima vestio-
 rur.

Iob 14.

Vide Cæsarij
 V. C. Dialo-
 gum 1. Est
 apud Greg.
 Nazianzen-
 num.

rur.

tur. *Quemadmodum enim Luna, veluti reniuiscens sub aspectum omnibus venit: ita & nos in sepulchro intereuntes, rursus resurgemus. Vide autem quisquis robusto præditus corpore, in florulenta degis atate, ne te imago hæc fallat. Luna quippe suum perpetuò cursum obseruat & absoluit: & nos in medio sæpe cursu corruimus. Mors nos à tergo insequens, nec opinantes prehendit; & à lateribus & à fronte innadit. Quid superba inuentus, etiam florentissima? Quid, nisi vesica inflata: quam si acicula pupugeris, protinus flaccescit? Ad eundem modum morbus vel leuissimus, hominem quantumuis inuenem innadens, protinus contabescere & perire facit. Et ut vasa fictilia æquè sunt obnoxia periculo, siue sint noua siue vetera: Sic homines æquè sunt mortales, & interitus periculis expositi, siue sint adolescentes & atate florentes, siue senes & atate progressi. Si in figulinam ingressus videris mensam fictilibus vasis referatam, quibusdam recentibus, quibusdam vero antiquis, alijs magnis, alijs paruis; & a figulo quaesieris, quod ex illis prius frangi debeat: rectè illud respondere poterit, quod prius contrectatum fuerit & in terram ceciderit: ita ex hominibus ille prius excedit è vita, non qui fuerit antiquior aut senior, sed qui prius fuerit delapsus in terram, qui sepulchrũ prius tetigerit. Quid aliud est seculum hoc, quàm figulina quadam? & nos quid sumus aliud, quàm vasa fictilia ex luto fabricata? Vnde etiam hydrie appellationem, ut ante dictum est, in Scriptura sacra corpus nostrum accepit. Id intuens Regius ille Vates aiebat: Tanquam vas figuli cõfringes eos. Et Esaias de eo qui habet fiduciam in umbra Aegypti: subito, inquit, dum non speratur, veniet contritio eius. Et comminuetur, sicut conteritur lagena figuli. Etiam Apostolus Paulus scribit: Habemus thesaurum istum in vasis fictilibus.*

Ecclef. 12.

Psalm. 2.
Esa. 30.

2. Cor. 4.

fictilibus. Quantum ergo quis vasi fictili, tantundem
 & corpori fragili confidere debet. Vtrobique presens
 semper interitus. Et vita quidem ista alium in extrema
 senectute fatigatum iam & exire cupientem vix emit-
 tit, alium in ipso aditu relinquit: at maximam humani
 generis partem in medio cursu deserit. Porro alium alio
 tempore mors comprehendat, licet: certe neminem pra-
 teribit. Itaque in procinctu stet animus: & id quod in-
 certum est, semper expectet. Et quoniam propterea co-
 lonus & hospes mundi homo datus est, ut breui vita sua
 fruatur tempore, & spe prolixioris aetatis abscissa, cun-
 cta, quae possidet quasi ad alia profecturus aspiciat: ideo
 quod possumus bene in vita nostra faciamus, nec frustra
 ob congregandas opes cogitationibus torqueamur.

Hieron. in
 cap. 3. Ecclesi

De hora mortis: Incertam eam, seu nobis incogni-
 tam esse: eoque nomine sic viuendum, ut ad eam
 semper parati simus.

VT nihil est morte certius: ita hora mortis nihil est
 incertius. & ut nemo est expers mortis: ita nemo
 tutus a morte, quamlibet breui temporis momento. Ex
 insperato inuadimur: ex improviso sternimur. sicut scri-
 ptum est: Nescit homo finem suum, sed sicut pisces ca-
 piuntur hamo, & aues laqueo comprehenduntur: sic ca-
 piuntur homines in tempore malo, cum eis extemplo su-
 peruenerit. David in insidiis quas illi struxerat Saul,
 ait ad Ionathan: Vno tantum gradu, ego morsq; diui-
 dimur. Id vere toto vita nostra curriculo dicere possu-
 mus. In Psalmo xxxviii. dies hominis palmi mensura
 circumscribit: ea est quatuor digitorum. Ecce, inquit,
 mensurabiles sine palmares posuisti dies meos. Tam
 sunt breues vita humana dies: adeo sumus Morti sem-
 per proximi. Ideo Saluator & D. N. Iesus Christus,

CAP. IX.

Ecclesi. 9.

1. Reg. 20.

D ne non